

روزانه ها ...

پیوند ها

قلم ها

خانه

آراد (م.) ایل بیگی گاه روزانه های دیروز ... و امروز

آوردن این مطالب نه به معنای تائیدست و نه به انتقاد؛ تنها برای خواندن است و ...

420

با بختیاری ها

- گزارش دو زادهم - مولک در ایل گروه تحقیق
- گزارش سردهم - ایل سنسی در ایلان اصغر کرمی - زان بیرون دیگار
- از میان نادره

از صفحه ۲۲۹ تا صفحه ۲۴۲

- ناسر
- در سوک فسیراده

- صحنه‌راشی (۲) نازم‌چهره ترجمه: علامرضا رضوی و خسرو پریور

از صفحه ۲۴۳ تا صفحه ۲۵۶

- سیما - نویسنده و اعتصم بوشه، لوطی دوحاجیانی

از صفحه ۲۵۵ تا صفحه ۲۷۲

- طرح و طرز
- برادر جوان و کارهای احسان احسان اعماقی سارج

■ مدیر مستول و شردیبر: هادی سیف ■ دستیار و مستول امور داخلی: محمدداولتیانی

■ طرح و میزبانیاز: شیرام سهیری ■ روی جلد: عباس ماریخ

■ فرهنگسرای نیاوران وابسته به بنیاد فرهنگ و هنر ایران

■ تهران آئینهای خیابان باستانی، روی روی بارک نیاوران بخش نشرات

■ ماهنامه نایه نور ستاره هستم و نیم خوداد ماه ۱۳۵۹ ■ تلفن: ۰۲۸۷۰۸۱۲

از صفحه ۴۱ تا صفحه ۱۵

سرمهاله

■ سکاهی به فرهنگ قومی

سرمهاله

از صفحه ۱۱ تا

ادبیات

■ سه راه هم مرد

■ در ماره فرهنگ ملی سوسن فراتس فلسوں سرمهاله: نظرخواص سرمهاله

از صفحه ۴۵ تا صفحه ۴۸

اسفار قومی

■ ترجمه از رمان رومانی: دکتر محمد علی صوفی

دیوارنیا

از صفحه ۴۹ تا صفحه ۲۲۸

فرهنگ فرس

■ بیشگذار

■ گزارش اول - با بختیاری ها

■ گزارش دوم - از زبان پیر ایل

■ گزارش سوم - این سه دراز که خون کل دارد

گروه تحقیق

■ گزارش هشتم - عروسی در ایل

■ گزارش نهم - نازران که شارد

■ گزارش دهم - نازران ایل در میانه راه کوچ

■ گزارش یازدهم - درمان در ایل

(وینه نامه ایل بختیاری)

نفت او سرزمینش بیرون نش کردند ، پای
بر هنره ، دست خالی آواوه شیرها ند .
● نفت بلای معاشران شد ، اتفش به
همتی مان زد ، نفت پیدا شد بختیاری
سریانها افداد ، با هزار سرگزاره همی
ساقط ش کردند .

● با دست بینی از می هزار غصه ای
رحم کش بختیاری مه درست کردند
بعد آمدند روی آبادی های نا آب
انداختند ، دروازه ساختند دست آخر
منافق را خودشان برداشت ، بد اتم
خودشان قعام کردند و سپس ما
خندیدند .

● کاری نمود کنمکند ، بر قم گذشته
خصوصی و دعمی با بختیاری ها داشت ،
اختلاف می افداخ ، عانع ایجاد
می کرد . دست آخر آخرين رعن ما را با
ملی کوئن موائع و خشنگاندن آنها گرفت .
● صبح ها پای نماز دعای من این
است ، خداها به بختیاری راه بده ،
اینطور داشد که بخاطر شودن یک بل
محبور با شیم راه بکروزد را میست و ورمه
طی کشم .

● خیلی ها همینه این سوال
برایشان مطرح بوده که جرا برگزیرین
ایل ایران چنین از هم یاشنیده ند ،
خیلی ها دنبال جواب بودند ، اما
هیچجوفت کسی واقعاً بدنبال این جرا
مرفت .

● آنقدر آمدند ، توستند ، فیلم
برداشتند ، حکم برداشتند اما از جی ؟
زندگی گذشته را که از بین رفته بود به
ام رنگی امروز جازند ، دروغ سرهم
کردند .

● جوانانها زبان مارا نمی فهمند ، از
حرفیانی ما خندانشان می گیرند انگار که
از دو ولایت با هم سرخورد کردند ،
حق هم دارند ، آنها و فنی بدنی آمدند
که ما آواوه شهرها نده بودیم .

● این دروغ است که ایل بختداری
قربانی اختلافات داخلی خودشند ،
این شیوه بون که چهار لشکر چشم دیدن
هفت لشکر را ندارد ، ایل را فقط قدر و
تفاوتمنی غایب کرد .

● وقتی اجنبی ها توی مطلعه ایل
نفت پیدا کردند ، روزگارمان ساختند ،
بختیاری فریبد خورد ، بیام استخراج

گی بختیاری ها بازهم
ماده ایل و ملاما از میست . آنها
خیلی حرفها داشتند ، حتی حرفها
ورند که ما در این آغاز بارهای از این
حروفها را به جای میبریم . بقیه
سطه به سطه ایل ...

ما برای این شوه از تزویجه از این
مساری ایل هستیم . چرا که معود عان
را در در روا ماده ایل ترین نوع کلام و
امدادرختر می بینیم و مادر داریم که هر
سطه از کذبار آنها می تواند فصلی از این
کار حفظی موقت نماید .

ایل بختیاری ها

نامه

با بختیاری ها

۵۲

خیلی ها هم از روح غیرت و شاید هم
ناچاری دمت از ایل نکشیدند .

● از رفاقت با این حرفهای ماجنی
۲۴ ساعت اگر حرف بزیم ، بدلتیم یک
نایپاوش بحال بختیاری مید و افع

می شود حاضریم سیان دروز بر اسان از
مقلاه ایل حرف بزیم .

● وعی سواری ، جنگجویی ، درجه نک
وزد و خورد کشنه می شود بر سر هی او
مجددی سری از سنگ می تراشند و
می کذارند ، بالان کاره بسته باد دل دری
و جوانمردی اخراج زندگانه می دارند .

● با ادعایی شادیم اما بروید نایخ
را نگاه نکند ، ما بودیم کدر زمان مادر

قدمه ایل را فتح کردیم ، مانندیم کباری
سرمه ط ایل جندکیم ، داهیجوقت در
خانواده را می جراید ، این بختیاری
یک سمعی واقعی است .

● در موسیم عزاداری ، سشتوی ها کارگر
نکت نکند ، ایل ضمیف ند ، اغلب

یک عزیز هم با هم آزار می جواند ایل
غزه بختیاری در چنگ کشند شده باشد
دور مساد و لباس خون الود او خلند
می زند و همراه نوازنده کار گردیدیم .

● او همان سچاه سال بین ، اغلب

دست ایل کشیدند ، سشتوی ها کارگر

نکت نکند ، ایل ضمیف ند ، اغلب
برآکنده شدن عده های ساکن نهرهای
حوزه ستار شدند ، عده های در اسفهان
مانند عددی قاطی رومتاها ندند و

واصل ایل یا موندویا دروخندند .
● امروز جای اسب را مونور سیکلت
گرفته است ، جوانها که اسب سواری
نمی داشتند ، اگر آنسی هم باند هندوال
بیز مردمهای ایل است .

● در ایل بختیاری دیگر مثل قدیم
دل و دعایی نیست که کنی بزند و کسی
بخواهد ، اما هموز هستند هنرمندان
نوازنده ایل که بنام "توتمال" شهور
هستند که در مراسم عروسی آهنگهای
شاد را با مازدهل می نوازند و در مراسم
عزرا آهنگهای عم انگیز .

● در ایل بختیاری هر طایه ای ، هر
شورمای برای خودش یک نوازنده دارد ،
همچو طایه نویزه را رسمند زد از نوازنده
طایه دیگری استفاده کند ، این
نوازندهها عموماً هنر را از بد و بیمو
ارت برمدید .

● شایعه نیست در میان طواف
و سیمه های مختلف ایل یک آهنگ
بکتو احت بسخورد هر طایه و تبر برای
خودش آهنگی دارد .

● شریعتین یادگار یک بختیاری که
در چنگ کشند شده باشد ایله اوس
که برای همینه در خانواده ایل
نکهاداری می کنند .

● دلالهای شیری همان چند سال
پیش چند والی را فهم و همینه خوب ما
را هم بودند به شهرها ، مثل شیرکرد ،
نخجوان آباد ، برای سود خودشان ، حالا
همی سوابیت سواع آنها در آن شیرها
بگوید و تکشنه در ایل کاری از بیش
نمی برد .

● تندیا نالی که در ایل بازند می شود
و کاهی هم در بیرون از ایل فروخته
می شود بک نوچ قالی نام رفوب است به
اسم "خرسک" که برای استفاده ادامه هایی
است که بول زیادی برای خودش فالي
ندازند .

● خدا فتحت کند مارسی و دارو
دستگاش را بایشان که به ایران بازند ،
بلای جان نا تندن ، آواره همان کردند ،
بی خانه همان ساختند .

● اسب برای بختیاری موش است ،
دوست است ، افسوس که اسب های نجیب

نامه نور

با بختیاری‌ها

۵۶

نامه نور

با بختیاری‌ها

۵۶

تومان هم می‌خوردیده بعازه‌ای‌می‌دهد،
چرا، چون ناچار است، بول ندارد،
سال دیگر اگرداشت گوستند و این‌مدد،
اکر زدشت باز هم تهدیدش می‌کند،
کاهی اوقات در ظرف چهار و پنج سال
می‌بیند همه هستی‌اش را در راه نهادن
اذوه از دست دلده است و در مقابل
شانه‌ی روز جان کشش آهنی در بساط
نذرد.

هر مالی یافی حاچیم‌نافی و گلم
نافی سالها است که در ایل مردهاست،
دمگران آن همه شقق و نکار خوبی‌ترست،
حالا دیگر عتایر فقط برای نیازهای
خودشان کاهی جاچیمی، گلیمی،
خورجی‌می‌باشد، آنهم در نهایت
ازدایی و سادگی.

خدایا من باید بست سرمهدها
حرف برمی‌آم اهه هعیشه دام می‌بیورد چرا
هرضدنان ندیبع ما هترشان را باد
دیگران ندادند، چوا بصل بودند که
امروز در مختاری سک کلیم خوب باشه
نشود.

اینکه هترشان ما هترشان رایاد
دیگران نمی‌دادند، دلیلش بدختی

اصلی، دیگر جاده‌ای وجود دارد اگر
عتایر نیاز به دوا و درمانی داشت
باید با باغت و نسلیم شود و بالا قلیک
ماهی کار و زندگی و دام‌هایش را رها
کند و برای یک بیماری جوشی بدشمرد
آورد، خوب معلوم است سالی که او
متلا در اثر گرفتاری بیماری بیچاش را
از دست داد دیگر مانندش را صلاح
نمی‌داند، ترک ایل و دیار می‌کند.

واسطه‌ها و دلایلها و مظاہد اوان
شبوری از جمله‌ی الوهائی هستند که خون
عنایر بیجاواره‌ای مکنه، بکعبتال‌کوچک
سیزدم متلاً عتایر که برای رفتن به
بیلان باقفلای خودشان و آن‌مده می‌کنند
هر کدام یک‌سازه‌دار طرف حساب دارند
که جای و قند و موابل موردنیازشان را
از طریق او نهیمه می‌کنند، یونی که در
بساطه‌ی ندارند، با او و سیله گوستند قرار
می‌گذارند، متلاً لوض کنیم بروای خوبید
فند، قند در شهر اگر کلیوشی سه‌تuman
باشد ما به بخش برمد حتی کاهی به
کلیوشی بازند و تoman تمام می‌شود، بد
فرد عتایر برای مدت شش‌ماهش صدو
بنجه‌ی تومان خند می‌خرد و بوعی قول
یک گوستند که از او در شهر حتی ۵۰

۵۷

نمی‌ست بیجاره‌های ستاره بیرون می‌گشند.

* ساید بعداً مددای بگویه برای
اول رست اس بوجوا گفته، ولی من

حسته‌ای کوسم، در ایل خیلی بدرست
گوست می‌خورم، سما کنفر عسایر را
می‌بینید که حاصیت‌خود از دنایشان می‌کند
و حسوند می‌ایند که داشت مسود، نه
نمی‌خاند هستوان، موصل‌بیانش را
بحورد، سنهای و نهی توشت گوستندی را
می‌خووند که نا مربی مددایند و نادر

حال بودن باشد.

* در ایل هنر آن‌ها سدارم، اما
اعلب آنها که ذوقی دارند گذناء سمع
می‌گویند که کاهی سریانها می‌اعبد و
عساکر هم در حافظه سکاه می‌دارند.

* ایل برای همراه‌ای آشکی دارد،
برای نزا، برای شوسری، برای جنگ،
حسی آشکی داریم به اسم "هی بربود"
که مخصوصی نوازش گویندندان اس است که
جویانان به هنگام چرا آرامی خواست.

* برسید آسب‌های حوب بخماری
کجا رسید؟

گفت موده‌های حوب بخماری
حوالان شدند و رسید...

* کارید آس‌های کنید فاست که جو بدارها
هیوی بود بدینه سیاه‌دند آنها را برسید.

* نیوی سیاهی که به عاصه داد
می‌دهند ما د سال سعد دایتمانی را
خریده‌اند.

* جو سدازها نا خبر بی‌سود کایل
ار غشایی به سلائق و بارانک رسد
هجم می‌آورد، مازار کومنی می‌گشند،
با هزار سلله زیونک گوشنده‌ها را از

با بختیاری‌ها

۵۷

شکایت می‌بود، درد را می‌خواستند و
گوشنده‌ان را پس می‌گرفتند و در عرض
برای خودشان مزد دست دومنایی را
هم نکاه می‌داشتند.

* در زمانه‌ای سود و پر برق
تیره‌هایی در ایل بودند که در طول شش
ماه حتی یکی از آنها ونگ شهر را
نمی‌دید، هنچ و سلطانی هم نبود که برای
گزیدن آنها نمی‌تواند بیارود،
یعنی راه واشش رو بیود، در نتیجه
عنایر مجبور بودند برای کوم گردند
خودشان از چوب درخت‌های میان راه
استفاده کنند، ما مورین از این کارهم
حلوگیری می‌کردند. می‌گفتند اجزاء
ندارید از چوب درخت استفاده کنید،
از خدا می‌خبرها شاهد بودند که چه
زحری مزدم از هر مامی کشند اما رضاپا
نمی‌دادند،

* بعضی‌ها از روی ناجاری و بیجاواری
نهاده هستن اشان را بذری خردیدند و در
زیبی بحضور "دیم" می‌گاشتند، بعد
که دفعه حامل بود عموس با موسکه
به سینه اینکه این زمین‌ها هزا مواتع
طی است و اجازه کشند اشانه آرازی
ورو می‌گردند.

* امنیت در ایل نبود، آنها برای
کدیمان را شاندروم می‌خواهند هوندان
غیر از ذر گمنم سه‌مال هدم تجاوز
می‌گردند، متلاً کسر را واجی داشتند

* در میانه‌ی دیگری عبور جاده‌های

نامه

با بختیاری ها

۶۵

بودند، فکری کردند اگر سخن های واسع
کار را باداش آن بدست کاری فهمیدند
از روی می افتد . او شان خود را
مواضیع داشتند.

● در این قلچن های بودند که ساسانی
بداشتند . نوع سویاگری که بود
با مومن می آمدند و با رشوه کردن
ستای برای هک جوان جیوارده ساله
ساخته اند ساله صادر می کردند و
ساختن اکر کسی و شوھنی داد اکر جبل
سالش همود برایت شناسد ۲۰ ساله
حائز می کردند ما به سرباری بروند .
کوهدو می گفتند .

● سیل می آمد دامها را با خود
نمی بود . باز این سی تشنه عرض و نشکانی
نمی شد دامها تلف می شدند این
خسارت با زیم جوان نمود کرد ، جیوار
جنی شاهد شاهد شاهد شاهد شاهد شاهد
آشنا که دجاج خسارت شد بودند دست
شنا دزدید شنور نی آورندند ، بليط بخت
از زیم می فروختند . آدامس فرش
می ستدند در شرک های امویوس رانی
آجبل می فروختند ما نگر به حیات خود
دادند داشتند .

● همسالانهم بختیاری بزرگترین

نامه

با بختیاری ها

۶۶

امل ایران است ، تعا از تپیرها ، گرفته
تا شهر کرد و کوه هونگ و نصف مسطه
خرستان بختیاری هارانی بینند ، چیزی
مالکی آنها که فاطمعانان باز همی باز
بودند ، هنوز با همان آداب و رسوم گذشتند
زندگی می کشند ، من غیره همانی را
می شناسم که ما امروز مانیش نمدم نامد .

● همراهت اغلب بختیاری ها سه
شهرها از آن وقت شروع شد که در مسطه
بختیاری ثابت بینندند ، یعنی از وقتی
که جاه شماره ۱ مسجد سليمان خانی
شده اغلب بختیاری ها کارگر شرکتند
شده اند ، دللاً اکر دو برادر در این بودند
یکی در این می ماد و دیگری به شبو
می وفت .

● تقیحات ایل از گذشته سایه
بناین قوار بودند . ایل طایند نیز
کرده بودند .

● آمیانی که سواد داوید و نارین
حواله ماند ، هی کویند در قدیم دو نظر
بودند اند به ایل " ارزان " و اشان " ایل
از قز آرا " که کوچ کردند پهلوی ایران
" ایل " که همین و موم بختیاری بزرگ
باشد و " انتار " که کیکلسویه و بوبیر
احمد باشد .

● حفظ آداب و رسوم فرمی در میان
جیوارانش و همسنگ می کنند زیرا
این ممتاز است ، یعنی آن محمد از

نامه

با بختیاری ها

۶۷

برنک روزانه کرده بودند ، آشیم نمود
داختر بیل بلکسانک در بخش ، بیماره
بخصوصی سعادت که من سه ما می خواست
خودش را به بیل برساند از اکر رفت
بود .

● سواد و این امدادی که بینند برای از
بیان خودن سروی گارسا زابل ، جوان های
دارای ازما کشند ، من یا که عافی موده هم
را آشیم کشند .

● فقر و بدینه خنی عامل اصلی روی
آوردن بختیاری ها به شیرهای شده ، مرد
نگاهنورد باشند جوانانه داشتند
می شوند حرج حائنا و داده را محمل نمود
چکار می کرد ؟ اهل را رهایی کرد دشمن
وقتی می آورد ، آنجا فنلا " در اخوار
علیکی می کرد با دیگری ۱۸۰ روپان .

بولی که در ایل می بکانند کارش هم
نمی شوند بسته بیاورد . بعد خودش
سوی دیگران خم می سد . بادیکاران از
روی جسم هم جنی و سکنی دستیاب
زاد او را جی کردند ، ناین حساب ربان
را آنچنانی می دیدند که می طاردد .

● سریز از اینداد و باتاری نوم ها
زیرجه که سه را یا می داشت که دشمن
خیوه و نسبت مد فرموده تا نهادنیست بوساصه ،
دشمن اس شدید که زاده از بفرستند ،
ما گلوله به تعدادی سلیک کرد ، دشمنی
اُس شدید که هارا در فقر ، در بیماری
بگذارد . نا خود خود نماید سویم .

● شنک موای آشیم از اس سالانش که
مران ایل بزرگی می بختیاری شنایک